

Sygn. akt III Cz 1158/16

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia: SO Teresa Kołeczko – Waclawik

Sędziowie: SO Lucyna Morys – Magiera

SO Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzycielki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko dłużnikowi A. Z. (Z.)

o egzekucję świadczenia pieniężnego

w przedmiocie skargi dłużnika na zajęcia wierzytelności z dnia 10 czerwca 2013 r. i z dnia 28 października 2015 r. dokonane przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w R. R. M. w sprawie o sygn. akt Km 950/12

na skutek zażalenia komornika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 18 kwietnia 2016 r., sygn. akt I Co 1641/15

postanawia:

1) sprostować w części wstępnej zaskarżonego postanowienia:

a) oczywistą omyłkę pisarską poprzez wpisanie w miejsce sygnatury akt egzekucyjnych „Km 1328/10” prawidłowej „Km 950/12”,

b) niedokładność poprzez wskazanie, że postępowanie egzekucyjne toczy się o egzekucję świadczenia pieniężnego,

2) oddalić zażalenie.

SSO Roman Troll SSO Teresa Kołeczko – Waclawik SSO Lucyna Morys – Magiera

Sygn. akt III Cz 1158/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 18 kwietnia 2016 roku Sąd Rejonowy w Raciborzu odrzucił zażalenie dłużnika z 11 kwietnia 2016 roku na postanowienia z 30 marca 2016 roku. W uzasadnieniu wskazał, że postanowieniem z 30 marca 2016 roku oddalił skargę dłużnika na czynności komornika polegające na zajęciu wierzytelności, a na tego rodzaju postanowienie dłużnik złożył zażalenie. Sąd Rejonowy przywołał regulację art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. oraz art. 767⁴ § 1 k.p.c. i art. 394 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. wskazując, że dłużnikowi nie przysługuje zażalenie na

postanowienie oddalające skargę na czynność komornika dotyczącą zajęcia wierzytelności. Tego rodzaju zażalenie jest niedopuszczalne.

Zażalenie na to postanowienie złożył dłużnik wskazując, że postanowienie to nie dotyczy postępowania egzekucyjnego Km 1328/10, lecz Km 950/12. Wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uwzględnienie zażalenia i całkowite umorzenie zajęć wierzytelności w postępowaniu Km 950/12, ewentualnie o uchylenie tego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 767⁴ § 1 k.p.c. zażalenie na postanowienie sądu wydane w sprawie w przedmiocie rozpoznania skargi na czynność komornika przysługuje tylko w wypadkach wskazanych w ustawie. Zażalenie do sądu II instancji przysługuje na postanowienie sądu rejonowego „oddalające skargę na czynności komornika i kończące postępowanie egzekucyjne” (uchwała Sądu Najwyższego z 28 listopada 1969 r., sygn. akt III CZP 83/69, OSNCP 1970/6/105) oraz na postanowienie sądu rejonowego „uchylające czynność komornika”, wydane w wyniku rozpoznania skargi na czynności komornika, gdy postanowienie to „zmierza do zakończenia postępowania - art. 394 § 1 in principio k.p.c. w związku z art. 13 § 2 i art. 767 § 3 k.p.c.” (postanowienie Sądu Najwyższego z 15 kwietnia 1986 r., sygn. akt III CRN 40/86, OSNCP 1987/7/102). W sprawie egzekucyjnej orzeczeniem kończącym postępowanie jest nie tylko orzeczenie kończące postępowanie jako całość, ale także postanowienie sądu definitywnie zamykające samodzielną, zasadniczą część postępowania egzekucyjnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 19 stycznia 2007 r. III CZP 135/2006, Biuletyn Sądu Najwyższego 2007/1). Postanowieniem kończącym postępowanie zasadniczo jest tylko takie postanowienie, po wydaniu którego przepisy kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują dalszego etapu postępowania regulującego stosunki pomiędzy wierzycielem i dłużnikiem (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 21 grudnia 2007 r., sygn. akt II CNP 206/2007, LexPolonica 3959437).

Dłużnik zaskarżył czynności komornika polegające na zajęciu wierzytelności. Tego rodzaju czynność po rozpoznaniu skargi na czynności komornika nie podlega zaskarżeniu zażaleniem do sądu II instancji. Oddalenie skargi w tym zakresie nie powoduje bowiem zakończenia postępowania w sprawie (chodzi o sprawę egzekucyjną, która nadal się toczy); nie jest ona też wskazana w poszczególnych przepisach jako zaskarżalna zażaleniem. Dlatego też postanowienie z 30 marca 2016 roku nie jest zaskarżalne zażaleniem.

Sąd Rejonowy zastosował prawidłową regulację prawną.

Dlatego też zarzuty zażalenia są bezzasadne.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu:

- a) o art. 350 § 3 k.p.c. w związku z art. 361 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., z uwagi brak oznaczenia przedmiotu sprawy oraz niewłaściwe wskazanie sygnatury akt egzekucyjnych, których dotyczy postępowanie, należało orzec jak w punkcie 1 sentencji,
- b) o art. 385 k.p.c., art. 397 § 1 i 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c., zażalenie jako bezzasadne należało oddalić.

SSO Roman Troll SSO Teresa Kołeczko – Waclawik SSO Lucyna Morys – Magiera